

Artı Gerçek

Tut bırakma

Üç bin kilometre öteden gelen iki güzel insan ve bir güzel performansın Moda Sahne’de sergilenişine doğru yol alıyorum sokak aralarından...

21.11.2020 - 18:50 Güncelleme: 21.11.2020 - 18:50

Mazlum ÇETİNKAYA

Sanat dünyayı yansıtan bir ayna değil dünyanın onunla şekillendirildiği bir çekiçtir, der Bertolt Brecht.

Aşkın, yağmurun, adaletin ve insan kokusunun silinmek istendiği yeryüzünün şu bahtsız günlerinde büyük kentlerin yasaklı saatleri ile yasaksız saatleri arasında koşup duruyoruz, hep bir şeylere yetişmenin telaşı ile...

Uzaktan ve hijyenik seviyoruz, uzaktan ve hijyenik sözlerle dokunuyoruz hayata. Yan masada, okuma gözlükleriyle yakın mesafeden okuyan adamın gözleriyle sessizliği arasında duruyor sanki elinde tuttuğu Yeni Yaşam Gazetesi. Başlık uzaktan da okunur punto ile basılmış; “cinayete yargı kalkanı, Kemal Korkut’a yakın mesafeden ateş ederek öldüren polisi mahkeme beraat ettirdi!”

Sonra sordukları yerde öldürüyorlar bizi...

Kadıköy’de bir sokak sesi, bir keman sesi, uzaktan okuduğum yazının başlığına eşlik ediyor.

Üç bin kilometre öteden gelen iki güzel insan ve bir güzel performansın Moda Sahne’de sergilenişine doğru yol alıyorum sokak aralarından...

Tam da bugünlerde, ülkemin bir sahne olduğu bugünlerde, “yeraltından notlarla” “küçük bir dava adamı”nın milyonların oyunu almış bir siyasi parti liderine o güzel Türkçesi ile hükmeden bir memleket havası gibi hukuk.

Neyse, sonuçta uzaktan hiç sevmedik biz, uzak olsak da hep yakından sevdik insanı der gibiydi Layla Önen.

Onlarla, bize yakın mesafeden ateş edenler ile, iki yakınlık vardı aramızda, ortak iki yakınlık; onlar yakından öldürdüler hep, biz yakından sevdik der gibiydi “Tut Bırak Oyunu.”

Belçika’dan buralara kadar gelen iki büyük sanatçının sesi, emeği ve yüreği karşılıyordu salona giren izleyicileri...

Tut Bırak, yönetmeni Hüseyin Umaysız, sahne ile bizi buluşturan oyuncu Layla Önen. Belçika’da Flemenkçe oynanan oyun bu defa da Türkçe olarak İstanbul’da, İstanbul Tiyatro Festivalinde 18 ve 19 kasımda izleyenleriyle buluştu.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Ve Uluslararası Dayanışma Günü öncesinde farklı sınıf, kültür ve çevreden kadınların dilinden monologları, Deniz Kaptan’ın Kadın Hikâyeleri kitabından monologları, oyuncu Layla Önen tek bir bedende buluşturdu, sözcükleri dans ve enstalasyonla ile...

Layla Önen Tut Bırak diyor, sus çiçeklerinin açtığı yerde, hikâyeler patlamaya hazır ve sahneden hayata doğru patlıyor, yanlış sevmelere doğru, yalnızlığa doğru, az önce sokakta unuttuğumuz adama doğru...

Tut Bırak, biraz yolculuk, biraz ayna, kendimize doğru düşürdüğümüz bir ayna gibi.

Tut Bırak, “adam sabun kokuyor” diyor sahneden gözlerimize doğru bakan oyuncu. Evet, adam sabun kokuyor, dünya sabun kokuyor, ülke sabun kokuyor, ellerimiz sabun kokuyor, kirli ellerimiz, tetikten ellerimiz, ölümden ellerimiz, şiddetten ellerimiz sabun kokuyor...

Devlet mühürlü hijyen genelgesi ellerdeki dünyanın bu kirini temizlemeye yeter mi acaba!

Sustuğumuz yerlerde, sarsıldığımız yerlerde, sabah olan yerlerde öldürüyorlar bizleri.

Tut Bırak, diyor sahneden koltuklara bakan oyuncu Layla Önen...

Yüzük, elma, bıçak, pandemi, sevgisizlik, hijyen: Tut Bırak.

Sahne dil, temas, arka efekt sesler üstümüze doğru bir hamle oluyor sanki anekuş Layla Önen'den izleyici sıralarına doğru.

Bir atın kırılan başı gibi yalnızlık, çoğul ve tekil büyüyor, tat alma duygumuzu yitiriyoruz...

Matbu ve resmi bir hayat, yasalar, yasaklar, yalnızlıklar kendi arasında bölünüyor durmadan, çoğul bir hâl alıyor; kadının yalnızlığı, adamın yalnızlığı, çocuğun yalnızlığı, sokağın ve kedinin yalnızlığı diye...

Daha da çoğaltmak mümkündür yalnızlığı. Ancak, sahne, sokak, kadın, tiyatro ve emek de bu yalnızlığa dur demek için vardır, Oyuncu Layla Önen ve elleri kendinden doğru dünyaya dokunan özgür kadınlar oldukça hayatımıza bir virüs gibi çoğalan bu yalnızlık da son bulacaktır.

Tut! Bırak!

Tut! Bırak!

Tut Bırakma!